

*De tegner, lager smykker og lærer å
takle angst utløst av grufulle overgrep.*

*Dypt traumatiserte jesidi-jenter får et
nytt liv etter helvete i IS-fangenskap.*

Irak: Nytt håp i ruiner. Hjelp til tidligere IS-fanger. Kamp for rettigheter **4-9**
Kristne rammes av Putins lov. **10-11** | Kirkens harde ord mot kristne **12-13**
Vi kan ikke lukke øynene for urett mot andre **14-15** | Tror på bedre Myanmar **18**

Asia Bibi endelig fri

PAKISTAN

Asia Bibi som ble fengslet for blasfemi i juni 2009 og dødsdømt i november 2010, er ute av Pakistan. Hun ble bekreftet ankommet til Canada 8. mai.

– Vi er utrolig glade for at hun nå endelig er fri og ute av Pakistan. Det er også en lettelse. Saken har opptatt oss så lenge. Vi er glad for at Pakistans høyesterett stod opp for viktige rettsprinsipper og frifant henne, til tross for hardt press. Vi er også glad for at Pakistans myndigheter har tatt vare på sikkerheten hennes og nå latt henne dra, sier Brown.

Asia Bibi ble frikjent av Pakistans øverste domstol i oktober 2018. Domstolen bekreftet enstemmig frifinnelsen da retten i januar behandlet et krav fra islamister om å omgjøre frifinnelsen. www.stefanus.no, 8. mai

- Vi er glad for høyesterett stod opp mot ekstremistene, sier Sajid Christopher, Stefanusalliansens partner.

Angriper kristne

BURKINA FASO

Minst 20 protestantiske og katolske kirkegjengere ble drept i fire ulike terrorangrep mot kirker i det fattige vest-afrikanske landet Burkina Faso i mai. Både prester og kirkegjengere er drept. Muslimer og kristne har tradisjonelt levd fredelig side om side i landet, en fred som nå trues av islamistiske terrorister. Det er de siste månedene rettet flere større terrorangrep også mot andre mål i Burkina Faso. www.reuters.com, 26. og 14. mai

Leah Sharibu fylte 16

NIGERIA

Leah Sharibu var en av 110 skolejenter som ble bortført fra skolen de gikk på i Dapchi i Nigeria i februar 2018. Bak stod den islamistiske terrorbevegelsen Boko Haram som med vold bekjemper utdanning. I mars ble alle løslatt, unntatt Leah Sharibu som var den eneste kristne blant de bortførte. 14. mai fylte hun 16 år. I London holdt Christian Solidarity Worldwide en bønnemarkering for å kreve at hun blir satt fri. www.csw.org.uk, 14. mai

Leah Sharibu fylte 16 i fangenskap.

Kristnes anke avvist

IRAN

Dommen mot de to kristne mennene Saheb Fadaie og Fatehem Bakhter i Teheran fastholdes av retten. De ble dømt til 18 og 12 måneders fengsel 22. september. Fadaie ble også dømt til to års indre eksil i et fjerntliggende område nær Afghanistan. Begge ble funnet skyldige i å ha «spredt propaganda mot regimet». Lokale kilder sier til Christian Solidarity Worldwide (CSW) at en diskusjon i en husmenighet om kristne doktriner ble oppfattet som angrep på islam.

De to anket dommen. Nå er dommen rettskraftig. Iranske kristne ber om forbønn for dem, melder Middle East Concern. www.csw.org.uk, 21. mai og www.meconcern.org, 20. mai

Saheb Fadaie må sone 18 måneder i iransk fengsel. Foto: Middle East Concern

Arrestert og sluppet fri

NEPAL

Fire kristne i Nepal ble arrestert 23. april, beskyldt for forsøk på å konvertere hinduer til kristendommen. Noen dager senere ble de sluppet fri uten å betale kausjon, men politiet undersøker fortsatt om de har brutt lovforbudet mot konvertering. www.csw.org.uk, 2. mai

Magasinet
stefanus

Utgiver:
Stefanusalliansen

Adresse:
Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no
www.stefanus.no

Telefon:
23 40 88 00

Ansvar. redaktør:
Ed Brown,
generalsekretær

Redaktør:
Johannes Morken

Redaksjon:
Gisle Skeie,
Thea Haavet,
Birgitte Moe Olsen

Design:
Tyde: Bendik Schøien

Trykk:
Kai Hansen Trykkeri

Forsidefoto:
Pål Brenne

Opplag:
17 000

Gavekonto:
3000 14 57922

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatters og intervjuobjektors regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplysningsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året. Bestill abonnement: Send sms: MAGASIN til 2377 eller post@stefanus.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

VI ER
KALT
TIL Å
SNAKKE
SANT

Kristne har ikke mer menneskeverd enn ikke-kristne.

Nylig sendte Stefanusalliansen ut et appellbrev på vegne av muslimer som sitter fengslet i Kasakhstan. Dette er ikke første gang vi skriver appellbrev på vegne av ikke-kristne. De siste årene har vi protestert på

» Som kristne er vi kalt til også å elske våre fiender.

vegne av muslimer, Jehovas vitner, ahmadi-muslimer og kristne som ble forfulgt av andre kristne. I møter med norske så vel som internasjonale myndigheter tar Stefanusalliansen regelmessig opp saker som gjelder alle religiøse grupper, samt ateister og andre som ikke har en tro.

Men hvorfor appellerer Stefanusalliansen, en kristen organisasjon, på vegne av mennesker som tilhører en annen tro enn vår? La meg nevne fire grunner til dette.

1. **Alle mennesker er skapt i Guds bilde.** Det bør ha konsekvenser for hvordan vi behandler hverandre. Det betyr at alle har samme menneskeverd og skal behandles som mennesker. Kristne har ikke mer menneskeverd enn ikke-kristne.

2. **Nestekjærlighet.** Som kristne er vi kalt til også å elske våre fiender. Dette er et ansvar som alle kristne har, og det er ikke noe vi kan ta på oss bare når det er beileilig.

3. **Sannhet.** Som kristne er vi kalt til å snakke sant. Der hvor kristne blir forfulgt, er det ofte også andre som blir forfulgt på grunn av sin tro, eller for sin ikke-tro. Vi er ikke tro mot sannheten dersom vi ikke også forteller om andre som sitter i samme eller i en lignende situasjon som våre kristne trossøsken.

4. **Pragmatisme.** Hvis vi er opptatt av å hjelpe kristne som lider for sin tro, er vi nødt til å tenke pragmatisk og på det som er mest effektivt. Når vi ikke står opp kun for kristne, blir vi sett på som en mye mer pålitelig og troverdig organisasjon. På den måten er vi bedre i stand til å hjelpe kristne også. Vi har også partnere som samarbeider med mennesker av annen tro.

Du kan lese mer om dette i denne utgaven av Magasinet Stefanus.

Det betyr ikke at vi svekker bevisstheten om Stefanusalliansens kristne egenart og våre røtter. Den store majoriteten av våre prosjekter og partnere i det enkelte land er kristne eller kirkelige. Det dreier seg i stor grad om ulike former for hjelp og støtte til forfulgte og diskriminerte kristne. Vi støtter også misjonsarbeid, utført av lokale partnere, i områder der misjonering er forbudt eller svært krevende.

Vår kristne tro og Jesus som forbilde inspirerer oss også til å arbeide for rettferdighet for alle. Vi tror på en Gud som har gitt hvert menneske friheten til selv å ha en tro, å utøve troen og å skifte tro. Dette har vært en viktig del av Stefanusalliansens verdigrunnlag og arbeid siden organisasjonens begynnelse. Og dette vil fortsette å være et fundament også i fremtiden.

Ed Brown

Generalsekretær

Synspunkter på lederen? Send dem til ecb@stefanus.no

ET LIV ETTER HELVETE?

Jesidi-jenter får hjelp på Hope Center. Blant annet tegner de seg ut av traumene. Foto: Pål Brenne

Mer enn 500 jesidi-jenter har så langt fått hjelp av Hope Center, Stefanusalliansens partner i Nord-Irak, til å bearbeide traumene etter fangenskap hos IS.

TEKST: THEA ELISABETH HAAVET, IRAK

Helen Suizu Norheim er kommet hjem fra et nytt opphold på Hope Center i Duhok i Nord-Irak.

– Det er utrolig meningsfylt å få bidra med fagkunnskap for å hjelpe disse traumatiserte jentene, sier Norheim. Hun er spesialist i klinisk pedagogikk og har jobbet med traumer i flere krigssoner, blant annet for Flyktninghjelpen, i mange år. Hun har vært traumefaglig ansvarlig ved Hope Center fra starten.

Brutal vold

Hope Center ble startet i 2015 av Sina Saltbones i Refugee Alliance (nå: Brave Heart). Organisasjonen hadde gitt hjelp til å bearbeide traumer i flyktningleirer i Afrika. Hjelpen ble gitt til kvinner som hadde opplevd brutal, seksualisert vold.

Da de første jesidi-jentene slapp fri fra IS-fangenskap i Irak, startet Saltbones og teamet hennes et dagsenter.

De satte i gang sammen med kvinner fra lokale kirker i det selvstyrte kurdiske området i Nord-Irak. Norheim var med på å lære opp lokale, kristne kvinner, og hun har jevnlig reist for å følge opp.

– Vi jobber etter fem prinsipper som er felles for de aller fleste traumetilnærminger. Tilbakemeldingene fra jesidi-jentene er veldig gode. De opplever at programmet gir dem god hjelp, forteller hun.

Senteret arbeider blant annet med kunst og forming for å bearbeide jentenes grufulle opplevelser, og jentene lærer teknikker for å roe seg ned under post-traumatisk stress.

Jentene strikker og lager smykker for salg. Foto: Pål Brenne

Senteret samarbeider også med Dr. Nezar Esmat, som leder helsedirektoratet i den selvstyrte kurdiske regionen.

– Myndighetene krever at det ikke evangeliseres på senteret, og sjekker dette nøye. Esmat følger opp prosjektet direkte, og har også vært veldig fornøyd med arbeidet, forteller Norheim.

Kunne fortsette

På grunn av økonomiske utfordringer for Refugee Alliance måtte driften av Hope Center høsten 2017 overtas av en lokal kirke. Men de hadde ikke ressurser til å drive det på egen hånd i lang tid, og fremtiden var usikker.

Stefanusalliansen bestemte seg da for å støtte arbeidet, og Norheim var villig til å fortsette å følge opp på frivillig basis.

– Denne typen arbeid er svært viktig, og jeg er svært glad for at Stefanusalliansen kom inn og sørget for at arbeidet ikke måtte legges ned, sier Norheim.

» Det er utrolig meningsfylt å få (..) hjelpe disse traumatiserte jentene.

Helen Suizu Norheim

BLE IS-FANGE SOM 9-ÅRING

Jesidi-jenta «Revin» var bare 9 år da hun ble tatt til fange av IS i 2014. Her forteller hun sin historie.

Jeg er fra en landsby i Sinjar i Nord-Irak. Hele familien prøvde å rømme da IS angrep i august 2014. Men vi klarte det ikke. Alle ble tatt til fange.

Selv små babyer ble fanget. Da min mor nektet dem å ta med lillebroren min, slo de henne 15 ganger med strømkabler.

Vi ble fraktet bort, og kvinnene ble sortert. Mennene ble plassert på en skole. Vi kunne høre skrikene mens de ble torturert. Etterpå drepte IS dem, vi så blod på veggene. IS kuttet av beina til fetteren min. De tok med barna og spedbarna til en moské så de kunne lære dem å bære våpen og kjempe.

» På Hope Center har jeg lært (...) hvordan jeg skal føle meg trygg. «Revin»

Kastet lodd

Fem av mine søstre, jeg og mine kusiner ble sendt til Syria sammen med 400 andre jesidi-kvinner.

I Syria valgte Prinsen de vakreste jentene. IS-krigerne kastet lodd om resten. En eldre mann fikk meg. Han voldtok meg. Hvis jeg nektet, slo han meg. Han truet med å drepe meg hvis jeg ikke ble muslim, han tok meg med til moskeen for å be hver morgen og kveld. Senere solgte han meg til en annen mann fordi han trengte penger. Han som kjøpte meg, stengte meg inne i et rom i flere dager.

Lærer trygghet

En dag i fangenskap møtte jeg en annen kidnappet jesidi-jente. Hun fortalte at en av IS-konene hadde skåldet min søster med kokende vann. Den dagen forsøkte jeg å ta livet mitt, men lyktes ikke. Vi ble torturert og solgt flere ganger. Vi ble ofte nektet å spise og tvunget til å konvertere til islam.

Da jeg endelig kom meg fri og kom til Hope Center, var jeg desperat, jeg følte meg utrygg, spesielt fordi to av mine søstre fortsatt var hos IS. Jeg var full av frykt. På Hope Center har jeg lært mye, spesielt om hvordan jeg skal føle meg trygg.

I dag stoler jeg på at tryggheten kommer fra Gud. Han har håp for dem som lider. Jeg er sikker på at Gud er med meg gjennom alt det vanskelige og at han kan forandre livet mitt, fordi han elsker meg.

Slik etterlot IS store deler av Karakosh.

NYTT HÅP I RUINENE

I Karakosh, Iraks største kristne by, vokser nytt liv fram i ruinene etter IS. Stefanusalliansens partner Capni gir støtte til gjenoppbyggingen.

TEKST: THEA ELISABETH HAAVET, IRAK

SE FILMER

På vår youtube-kanal *stefanus* og på www.stefanus.no kan du se filmer fra Irak.

Karakosh. Første gangen jeg hørte navnet på den største, kristne byen i Irak var i september 2014. I juni hadde IS invadert storbyen Mosul og deretter tatt de omkringliggende kristne landsbyene på Ninive-sletta, og fordrevet omtrent alle som bodde der. Jeg hadde reist til Erbil, provinshovedstaden i den kurdiske delen nord i Irak, for å finne ut hva Stefanusalliansen kunne gjøre for alle som var blitt drevet på flukt.

Midt i byen møtte jeg noe jeg aldri vil glemme. En provisorisk teltleir der flyktingene hadde festet kors på telttakene, noen med blinkende lys, for å vise at de fulgte Jesus. Jeg fikk høre at de var kristne fra Karakosh. Mange av de 50 000 innbyggerne, som byen en gang rommet, hadde holdt sammen da de ble fordrevet og hadde slått seg ned her. De hadde mistet hus, biler, arbeid, butikker, eiendeler – alt utenom troen på Gud.

«Mistet håpet»

De neste fire årene møtte jeg menneskene fra Karakosh flere ganger. Etter hvert flyttet mange ut av teltene og inn i kontainer-hus i store organiserte flyktingleirer. Andre leide et rom i en leilighet, gjerne flere familier sammen. Mange valgte å dra til Jordan, Libanon eller Tyrkia, i håp om å komme videre og få asyl i et tredjeland.

Han bygger opp igjen bedriften i Karakosh.

– Mange av internflyktingene mistet håpet og ventet bare på å dø. Dette var smertefullt å se. Vår visjon er å hjelpe dem og bidra med å holde håpet i live, forteller Sura Jamil Hanna. Hun leder en av avdelingene i hjelpeorganisasjonen Capni, Stefanusalliansens nye partner i Irak.

Jeg møtte igjen flyktinger fra Karakosh på gudstjenester i midlertidige kirkelokaler, med flere hundre til stede. Så, sommeren 2017, ble IS endelig fordrevet fra Mosul og Karakosh. De etterlot seg ruiner.

– Da de første kom hjem høsten 2017, fant de ingenting. Alt var ødelagt. IS hadde brent og ødelagt husene og butikkene og stjålet alt de kom over. De hjemvendte trenger hjelp for å starte på nytt, forteller Sura.

Nytt besøk

I januar 2019 var jeg tilbake i Irak. Sammen med generalsekretær Ed Brown skulle jeg blant annet få se hjelpearbeidet til Capni. Et av stedene de har et stort arbeid, er Karakosh. Utfordringen var bare å komme fra det kurdiske selvstyrte området og gjennom grensepostene. Vi hadde ikke visum til området som Iraks sentral-regjering kontrollerer.

To ganger ble vi avvist. På tredje forsøk fikk vi hjelp av Emanuel Youkhana, lederen av Capni. Han tok på seg sine presteklær og satte seg i bilen for å prate med grensesoldatene. Så tikket sms-en inn. Vi hadde fått klarsignal til et dagsbesøk, men måtte legge igjen alle bagger. Jeg la igjen kamerabaggen, men beholdt mobilkameraet. Soldatene på grenseposten vinket oss forbi.

På veien til Karakosh kjørte vi kilometer etter kilometer i et krigslandskap. I byen var den første vi møtte, en prest som leder gjenoppbyggingsarbeid:

– Da vi kom tilbake rett etter frigjøringen fra IS, var rundt 2000 hus brent ned. Mange kirker var også brent og ødelagt. Dette var veldig utfordrende, men nå har vi bygget opp igjen omtrent 45 prosent av byen, forteller fader George Jahola.

Det er svært godt for meg å se håp vokse fram i ruinene.

Sura Jamil Hanna

– Kristne har bodd her i århundrer. Hvis vi mister dette geografiske området, mister vi også vår historie og identitet, for alltid, sier han.

Lån gir håp

Innbyggerne trenger også noe å leve av.

– Vi gir lån til å starte små bedrifter, som frisørsalonger, birøkt, dyrehold, bakerier og butikker, forklarer Sura Jamil Hanna i Capni.

Hun tar oss med til en mann som mistet alt da IS ødela butikken med utstyr til biler.

– Varer for tusenvis av dollar ble brent. Men takk Gud, på grunn av Capnis støtte, begynte jeg på nytt. Og nå har bedriften vokst og er blitt bedre enn før, forteller han.

Mannen viser stolt fram bilvaskeriet på baksiden av butikken. Seks familier lever av lønn herfra.

– Å se dem starte igjen og få nytt håp, gjør oss veldig glade, smiler Sura.

Jeg har fulgt den vanskelige livssituasjonen til flyktingene fra Karakosh og andre kristne landsbyer i Irak i over fire år. Det er svært godt for meg å se håp vokse fram i ruinene.

Capni

- Christian Aid Project (Capni) er en irakisk, kristen hjelpeorganisasjon.
- Startet i 1993 av presten Emanuel Youkhana.
- Motto: «Å holde håpet i live».
- Hjelper mennesker som flyktet fra IS, å vende hjem.
- Hjelper kristne, jesidier, muslimer og andre.
- Helseprosjekter og rehabilitering av hus og skoler.
- Stefanusalliansen støtter et prosjekt for å skape arbeidsplasser – med lån til småbedrifter
- Nettside: www.capni-iraq.org

‘VOLDEN KOMMER FRA SKOLER OG MOSKEER’

Amina Hasan Golden har levd i et mangfold av sunni-muslimer, sjia-muslimer, kristne, jesidier og mandeere hele livet. Foto: Johannes Morken

Muslimen Amina H. Golden har levd hele livet i et religiøst mangfold i Irak. Nå skal lærere og imamer også få kunnskap om ikke-muslimer.

TEKST: JOHANNES MORKEN

– Volden i Irak kommer fra skolene og moskene. Det eneste som læres der om ikke-muslimer, er at de følger falske religioner, sier Amina Hasan Golden.

Hun er daglig leder i den irakiske organisasjonen Masarat som nå skal undervise om landets religiøse minoriteter. Stefanusalliansen støtter et pilotprosjekt der representanter for i første omgang fire minoriteter skal lage undervisningsmaterieell om egen religion – til bruk ikke minst i lærer- og imamutdanning i Irak.

Et mangfoldig liv

Amina Hasan Goldens far er sjia-muslim, hennes mor er sunni. Hun vokste opp i Bagdad med en jesidi-kvinne som barnepike – jesidier er den minoriteten IS forsøkte å utrydde.

Seks år gammel ble Amina sendt til kristen privatskole. Som muslim fikk hun også der innføring i islam, kristendom var kun for de kristne.

Det første glimtet av religion fikk hun i første klasse – Amina så et kors om halsen på biskopen, skolens øverste leder. Hun spurte barnevakten hva korset er, og fikk til svar at det er de kristnes religiøse symbol. Kvinnen viste henne et smykke med jesidienes religiøse symbol.

– Jeg spurte mor om jeg kunne bruke disse symbolene, men det kunne jeg ikke, siden jeg er muslim.

«De er urene!»

I sjetten klasse fikk Amina hijab. På ungdomsskolen fikk hun mandeere som venner, de hører til en liten gnostisk trosretning som regner seg som etterfølgere av Johannes

Døperen. Bestemoren forbød henne å spise deres mat, «de er ikke en abrahamittisk religion».

Da måtte Amina spørre faren hva det er. Hun fikk forklart at Abraham er stamfar til muslimer, jøder og kristne. «Jesidier og mandeere er ikke blant disse», sa faren. Amina bekjente urolig at hun hadde spist hos jesidi-kvinnen. Men det var, sa faren, ikke farlig: maten ble laget av mennesker.

Amina Hasan Golden studerte media og arbeidet i irakisk TV. Hun fikk se mandeere som på sitt hellige sted gikk fem ganger ut i vannet. Hvordan kunne de da, spurte Amina Golden Hasan, være «urene»? Hun kom til at dette er en feilaktig stereotypi som brukes for å holde mandeerne utenfor det «rene» selskap.

Som journalist i avisen Zawra kom hun til Amarah, en irakisk by med mange mandeere. Der ble eieren av en restaurant overrasket over at hun som var muslim, virkelig ville spise hos ham. Ingen andre enn mandeere ville spise der. Amina Hasan Golden både spiste og lot eieren ta bilde av dem sammen – det fikk hedersplass på veggen.

» En imam snakker kanskje til tusen hver eneste uke, hva imanene sier om minoriteter er viktig.

Amina Hasan Golden

Dette religiøse mangfoldet vil hun at imamer, lærere, politikere og mediefolk skal lære om, for at de skal spre kunnskap og toleranse i et land herjet av krig – og av vold mot minoriteter.

Terror mot kirke

I 2005 ble den irakiske organisasjonen Masarat dannet – av Amina Hasan Golden og journalisten og akademiker Saad Salloum. Sistnevnte fikk Stefanusprisen i 2018 sammen med dominikanerpresten Ameer Jaje for sitt fredsskapende arbeid. Masarat vil styrke respekten for minoriteter, gjennom bøker, magasiner og filmer.

I 2006 brøt borgerkrigen mellom sunni- og sjia-muslimer ut, etter den amerikanske invasjonen som i 2003 fjernet sunniene fra makten og innsatte sjiaene.

I 2010 angrep seks selvmordsterrorister fra Den islamske staten/al-Qaida kirken Sayedat al-najat i Bagdad. De drepte 58 og skadet nesten 80.

Da gikk Masarat til regjeringen og sa at volden kommer fra skolen: Når alle muslimer lærer at bare islam er sann, skapes et farlig ideologisk jordsmonn som ekstremistene utnytter for å angripe minoritetene.

Imamer er viktige

Masarat koplete til seg flere religiøse ledere, som den kaldeisk-katolske patriarken Louis Sako og shia-muslimenes ayatollah av Najaf. Mellom 2010 og 2016 arrangerte Masarat en rekke workshops og laget bøker om

Sjia- og sunni-muslimske ledere og en leder for mandeerne i Irak samlet. Foto: Masarat

minoriteter og om islams forhold til disse. Nå skal det satses på undervisning. Med støtte fra Stefanusalliansen opprettes et eget institutt – The Institute for Diversity Studies (Institutt for studier i mangfold).

– Imamene lærer i praksis ingenting om mangfold. En imam snakker kanskje til tusen hver eneste uke, hva imanene sier om de religiøse minoritetene er viktig. Lærere lærer også svært lite eller ingenting om minoriteter, til og med på universitetsnivå. Da vi tok dette opp, svarte utdanningsministeren at dette er systemet – som det ikke kan gjøres noe med.

Men Masarat vil gjøre noe. Gjennom det nye instituttet skal representanter for fire minoriteter utforme undervisningsmaterieell om sin egen religion.

– Vi er glad for Stefanusalliansens hjelp. Så langt har vi laget lærebøker om bahaier og jesidier. Nå skal vi lage lærebøker om kristne og mandeere, sier Amina Hasan Golden.

I oktober skal muslimske lærere som underviser imamer, inviteres til et tre måneders kurs om minoriteter. Fra februar skal journalister, politikere og andre undervises. I skoleferien neste år får lærere tilbudet. Målet er at universiteter og religiøse læresteder skal inkludere materiellet i sitt pensum. Instituttet vil i fremtiden også arbeide med pensum i barneskolen.

– Volden og diskrimineringen starter med falske stereotyper og med manglende forståelse og kunnskap om minoritetene, sier Amina Hasan Golden og legger til:

– Muslimer må blant annet lære at Irak var Midtøstens første kristne kongedømme, før muslimene kom.

Fred og dialog

- Akademiker og forfatter Saad Salloum og dominikanerpresten Ameer Jaje fikk i fjor Stefanusprisen for sin innsats for demokrati og minoritetsrettigheter i Irak.
- De driver dialog med representanter for ulike religiøse grupper.
- De to er også aktive i den ikke-statlige organisasjonen Masarat.

RAMMAR KRISTNE HARDT

Baptistar og pinsevener vert hardest ramma av anti-misjonslova. Biletet viser ein dåp i Vladivostok i 2006. Foto: Andrey Dementev, Wikimedia

- **Anti-misjonslova**
- Signert av president Putin 6. juli 2016
- Del av lovverk mot terrorisme.
- All religiøs tale eller aktivitet som ikkje uttrykkeleg er godkjent og skjer i godkjende bygningar, er kriminalisert.

Straff for bønemøte heime

Anti-misjonslova blir brukt til å kontrollera og straffa ikkje berre offentleg utøving av tru, men også det som skjer i private heimar. Svært mykje blir definert som forboden «misjonsaktivitet», både å posta videoar på sosiale media og å be saman med vener heime, skriv Forum 18.

Advokat Ozolin seier at det kjem fleire og fleire «alarmerande meldingar om tiltalar» frå meir avsidesliggjande delar av Russland.

Sjølv om det er blitt færre tiltalar, er sjansen for dom blitt større for den som blir tiltalt, skriv Forum 18. 159 tiltalar førte til 132 dommar, 129 av dei enda med bøter. Anker fører svært sjeldan fram.

Søker juridiske råd

Pinseforsamlingar søker i aukande grad advokatråd om korleis dei skal opptre for å unngå å få politi og påtale-makt på nakken. Advokat Ozolin har difor laga fleire kurs for lokale pinseforsamlingar om korleis dei skal leva og overleva under anti-misjonslova.

Talet på bøter for å ha arrangert bønemøte i private heimar har vakse sterkt under anti-misjonslova. Ein advokat samanliknar rettsstillingen med å bøteleggja ein bilfører fordi passasjeren hans drikk te – med den grunngevinga at vegen ikkje er bygd for å drikka te.

Baptistpastor G. Gryaznykh vart bøtelagd i januar 2018. På huset sitt hadde han hengt opp eit skilt der det stod at dette var eit bedehus som hørde til «International Council of Churches of Evangelical Christian-Baptists». Dette er dei baptistane som vart forfulgte i Sovjet-tida etter at dei på 60-talet braut med den registrerte baptistkyrkja. Retten fann at skiltet viste at pastoren ville spreia informasjon til ikkje-medlemmar, og at dette difor var brot på lova.

LES MEIR

Følg situasjonen i Russland på forum18.org
Les også meir på neste side

Den tre år gamle russiske anti-misjonslova rammar evangeliske kristne hardest. Høge bøter vert brukte for å skremma.

TEKST: JOHANNES MORKEN

– Truande er redde for å dela Guds Ord med folk, fordi dei er redde for bøter. Politi og rettsvesen reknar all kyrkjeaktivitet som misjon, som absolutt ikkje er tilfelle, seier advokat Vladimir Ozolin til Forum 18 News Service. Ozolin representerer den største av dei tre paraplyorganisasjonane for russiske pinsevener.

Lova rammar i praksis både å forkynna, be, dela ut religiøst materiale og til og med svara på spørsmål om tru utanfor godkjende stader for religionsutøving.

I praksis er det berre den russisk-ortodokse kyrkja som kan driva misjon. Alle andre trusretningar blir sett på med mistenksame augo – som utanlandsk innblanding, ekstremisme og trugsmål mot nasjonen.

I haust og vinter vart pinsevenene sitt Eurasian Theological Seminary fråteke lisensen etter at inspektørar sjekka teologiutdanninga. Seminaret har enno ikkje fått tilbake lisensen. I januar vart Baptistunionen sitt teologiske seminar i Moskva suspendert i 60 dagar, med forbod mot å ta imot nye studentar. Suspensjonen er no oppheva, melder Forum 18 News Service. Forum 18 held eit vake auga med situasjonen for trusfridommen i landa som var med i Sovjetunionen.

Stilte for retten

I 2018 vart det, så langt Forum 18 har fått oversyn over, teke ut 159 tiltalar i Russland for påståtte brot på den snart tre år gamle anti-misjonslova. 56 organisasjonar og 103 enkeltpersonar vart rettsforfulgte.

Dette var rett nok ein nedgang frå 193 saker 2017, det første heile året med den strenge lova. Ein viktig grunn til nedgangen er at Jehovas Vitne blei forboden i juli 2017 som «ekstremistorganisasjon». Medlemmar av Jehovas Vitne risikerer reine kriminalsaker.

Ein annan grunn til nedgangen kan vera skremsels-effekten anti-misjonslova har. Evangeliske kristne og andre er blitt meir redde for å halda aktivitet som kan tolkast som forboden misjon.

Hare Krishna rapporterer om ein atmosfære av frykt, fortel United Commission on International Religious Freedom i årsrapporten sin.

Høgsterett og Konstitusjonsdomstolen har gjort noko for å tydeleggja lova. Men pinsevenadvokat Ozolin seier at «politi og påtale-makt ser ut til å ha ein plan for kor mange saker dei skal etterforska og så sender dei alle saker til retten».

Hardast ramma

Nær sagt alle trusretningar har opplevd rettssaker retta mot trussamfunnet eller mot enkeltpersonar, melder Forum 18. Protestantiske kyrkjer er hardest ramma. I 2018 vart pinsevener, baptistar og andre evangeliske kristne utsette for heile 89 av dei 159 tiltalane.

Hare Krishna vart ramma av 19 tiltalar, muslimar av 17, jødar av åtte. Adventistane vart utsette for fem. Berre ei einaste sak vart retta mot nokon i den russiske ortodokse kyrkja som har ei særstilling i Putins Russland.

I 2018 vart det forresten for første gong reist tiltale mot nokon i Den katolske kyrkja og i Metodistkyrkja. Bibeldistributørane Gideon fekk ein dom mot seg i 2017. Frelsesarmeen i Vladivostok vart i desember 2017 dømde for å ha distribuert biblar utan å bruka sitt fulle namn på biblane. Frelsesarmeen nådde ikkje fram med anken til Konstitusjonsdomstolen.

Så langt i år er to baptistar bøtelagde for å ha delt ut religiøs litteratur på ein busshaldeplass, og ein buddhist er straffa for å ha arrangert meditasjon.

Menneske som lever ut trua si, har tydeleg meir i vente.

Den russisk-ortodokse kyrkja har skaffa seg privilegium under Vladimir Putin. Foto: Scan Stock Photo

KRISTNE MØTT MED KRISTEN FIENDSKAP

Den russisk-ortodokse kyrkja fyrer opp under rein fiendskap mot evangeliske kyrkjer og åtvarar mot «åndelege an-grep» på Russlands sjel.

TEKST: JOHANNES MORKEN

Då Sovjetunionen braut saman mellom 1989 og 1991, vart det slutt på den harde kommunistiske undertrykkinga av kyrkjeliv og religion. I staden for risikabel bibelsmugling frå tida med Jernteppet, vart det stortilt bibeldistribusjon og ivrig misjon.

Det kom skarar av kristne – og ikkje-kristne – misjonærar til Russland og andre land som hadde ligge bak Jernteppet. Ifølgje det kristne Wheaton College i USA var det i 1994 meir enn 1100 kristne misjonærar i Russland og dei 14 andre tidlegare Sovjet-republikane.

Det var kø av misjonsframstøytar, både kloke og sikkert nokre mindre kloke. Det var ikkje alle som hadde god kjennskap til lokalt kristenliv eller forstod seg på det ortodokse kyrkjelivet, truslivet og kulturen i aust.

I Ungarn leigde til dømes Faith Church ein stor idrettshall i Budahøgdene, over hovudstaden Budapest. Nokre tusen kom for ei amerikansk blanding av bøn, vitnesbyrd om omvendning, preiker, religiøs rock, dans, tungetale og handspålegging, fortel NTNU-professor Sabrina Ramet i boka «Nihil Obstat» frå 1998 – om religion, politikk og sosial endring i Russland og andre delar av Aust-Europa på 90-talet.

I oktober 1995 var det blitt ein halv million baptistar i Ukraina – i 7500 kyrkjer. Innpå 300 000 Jehovas Vitne var registrert i Polen, tidlegare Sovjet og fleire republikkar i Aust-Europa.

«Destruktive krefter»

Dei ortodokse kyrkjene reagerte med uro og tidvis rein fiendskap mot nykomarane. Metropolitt Iohann skreiv i eit ope brev til borgarmeisteren i St. Petersburg i august 1992 at han med alarmerande uro hadde observert «ein sterk vekst i angrep frå destruktive krefter som er fiendtlege til austleg ortodoksi og som prøver å dra fordel av den økonomiske og politiske kollapsen til den gudsfornektande Sovjet-staten og som prøver å villeia folket vårt».

Metropolitten frykta at nykomarane kunne utløysa «eit moralsk forfall som det hardt prøvde russiske folket aldri har opplevd før». Han åtvara mot «falske profetar og falske lærarar» og kravde vern av «Heilage Russland».

Den russisk-ortodokse kyrkja er den einaste sosiale institusjonen som har overlevd dei dramatiske epokane i Russland. Kyrkja hadde tette band til tsaren før revolusjonen i 1917. Ho vart så undertrykt av kommunistregimet og ein del leiarar tilpassa seg.

Kyrkja er under Vladimir Putin i praksis blitt ei statskyrkje med privilegium og posisjonar og med sterke bidrag til utanrikspolitikken, til dømes med sterk støtte det russiske militære inngrepet i Syria.

Samstundes har kyrkja forsterka agitasjonen mot andre kristne og andre nye trussamfunn. Kyrkja definerer Russland som eit ortodokst samfunn og ser, slik Trond Bakkevig tidlegare har sagt det i Magasinet Stefanus, på minoritetar som «ugras».

Kamp mot ekstremisme

Russland fekk ei ny religionslov frå 1997 med langt strengare krav til registrering av trussamfunn. Pinsevenene, til dømes, organiserte seg etter dette i tre samanslutningar.

I 2002 fekk Russland ei lov mot ekstremistisk aktivitet, med ein svært vag definisjon av ekstremisme og med det stort rom for å tolka aktivitet som ekstremisme.

Leiarar i den russiske-ortodokse kyrkja var med på å ta i bruk omgrep som «totalitære sekter» om evangeliske kyrkjer og Jehovas Vitne, mormonarane og Hare

Krishna. Og desse «sektene» måtte stemplast som ekstremisme, vart det kravd.

Eit anna omgrep som vart meir og meir brukt, var «åndeleg tryggleik». Slike skarpe karakteristikkar blei nytta for å visa kor farleg trusselen frå nye grupper av truande var. Både politikarar og ortodokse kyrkjerepresentantar kravde strengare lovgjeving mot trusselen frå vest.

» Når til dømes evangeliske protestantar vert stempla som sekter og lovbrytarar, kan forordningane i framtida legitimera sterke offentlege inngrep mot dei.

Center for Strategic International Studies

I 2002 kom den sokalla Zorin-rapporten, oppkalla etter statsråden som laga den, om religiøs ekstremisme. Dei kom med forslag til tiltak mot «totalitære sekter og organisasjonar av destruktiv karakter». Dei inkluderte både Jehovas Vitne og pinsevener, heiter det i boka «Religion and Violence in Russia», utgitt av den anerkjende amerikanske tenkjetanken Center for Strategic International Studies. Også katolikkane blei stempla som ein farleg trussel som prøvde å omvenda russarar.

Rapporten førte ikkje til endra lovverk. Men det vart støtt viktigare for ortodokse krefter å framstella «sekter» som ein ekstremistisk fare for samfunn og tru. Dei første rettssakene der ekstremistlova vart brukt mot medlemmar av Jehovas Vitne, Hare Krishna og evangeliske kyrkjer, kom i åra etterpå.

Jehovas Vitne som organisasjon blei forboden i Russland i 2017 – stempla som ekstremistisk organisasjon.

Misjonsforbod

I 2016 blei anti-misjonslova, eller Yaravaya-lova, vedteken som del av ei lovpakke med forsterka straffer mot ekstremisme og terrorisme. Denne lova kan, meiner Center for Strategic International Studies, bli brukt mot ulike evangeliske kyrkjer og andre, på same måten som ekstremismelova er blitt brukt mot Jehovas Vitne.

Når til dømes evangeliske protestantar vert stempla som sekter og lovbrytarar, kan forordningane i lova i framtida legitimera sterke offentlege inngrep. «Anti-misjonslova plasserer alt no vanleg protestantisk kristen aktivitet på utsida av lova», skriv forfattarane.

Så langt er ingen andre enn Jehovas Vitne ramma av forbod eller forslag om forbod. Problema for dei evangeliske kyrkjene starta før forbodet mot Jehovas Vitne kom, og har halde fram etterpå, påpeikar Felix Corley i Forum 18. Klimaet varierer frå stad til stad, seier han.

Men Corley ser fareteikn:

– Den «anti-sekteriske retorikken» kan gjera sitt til eit generelt klima med marginalisering og mistanke mot protestantiske kyrkjer og andre trussamfunn.

NÅR URETTEN RAMMAR ANDRE

1 Deshan-tempelet i landsbyen Baisha i Henan i Kina før og etter at det vart knust.
2 Moskeen Huangniwan i Gansu-provinsen vart gjort om til skofabrikk.
3 Mao og to andre revolusjonsleiarar har erstatta Buddha i eit tempel i Henan.
4 Zumu-tempelet i landsbyen Baisha i Henan før og etter at det vart lagt i ruinar.
Alle foto: Bitter Winter

Presset mot kristne er veksande i fleire store land. Men vi kan ikkje snu ryggen til grov urett som rammar andre truande.

TEKST: JOHANNES MORKEN

I fleire av dei landa der kristne er under hardt press, vert også andre religiøse minoritetar diskriminerte eller forfølgde.

I India vil hindunasjonalistar gjera både kristne og muslimar til andrerangs borgarar. Dette kan det bli meir av etter at nasjonalistpartiet BJP på nytt vann valet. I valkampen vart muslimar portretterte som terroristar, ikkje minst etter eit sjølvmoordsangrep mot indiske soldatar i Kashmir i februar.

Kristne vert også framstilte som ein trussel for hinduismen. For hindunasjonalistane må du vera hindu for å vera ein god indar.

Drepne muslimar

Muslimar vert fysisk angripne fordi dei ser på kua som ei kjelde til mat og ikkje eit heilagt dyr, slik mange hinduar gjer.

I ein fersk rapport fortel Human Rights Watch (HRW) at mellom mai 2015 og desember i fjor blei minst 44 menneske – 36 av dei muslimar – drepne i 12 indiske delstatar fordi dei slakta kyr. Rapporten tek i detalj føre seg 11 valdsangrep som kosta 14 menneske livet.

Valdelege kyrevern-grupper som gjerne er knytte til militante hindu-rørsler, leier angrepa. Det kan også vera band til det hindunasjonalistiske regjeringpartiet BJP som brukte valkampen til ei kraftig polarisering.

I nær alle dei 11 sakene HRW har dokumentert i detalj, gjekk politiet i starten ikkje til etterforskning. Politifolk hadde til og med ei rolle i nokre av drapa eller i tildekkinga av brotsverka etterpå. I staden for å jakta på og arrestera mistenkte, retta politiet klagemål mot offera, familieane deira og vitna. Politiske leiarar, jamvel BJP-tilslivalde, har forsvart fleire av dei som stod bak angrep.

«Lynsjing er blitt eit nasjonalt prosjekt», seier journalisten Mohammad Ali i ein sterk reportasje i The New Yorker. Han skriv bok om temaet. Svært få valdsmenn blir straffa. Somme blir tvert imot hylla som heltemodige forsvarar for hinduismen. Talsmenn for regjeringpartiet BJP held flammande talar som rammar muslimar, kristne og andre minoritetar.

Fengsla muslimar

I Usbekistan som var med i Sovjetunionen fram til 1991, er 93 prosent av folket muslimar. Kristne utgjør fem prosent, fleirtalet er ortodokse – og dei er russarar, ikkje usbekarar.

To muslimske blogggarar som kritiserte den statsoppnemnde muftien, vart i april fengsla i 15 dagar. Mufti-kritikarane vart kalla «hooligans» som viste manglande respekt for den religiøse leiarskapen i landet.

Mange av dei evangeliske kristne i landet er muslimar som har konvertert, og dei møter motstand. Men muslimar som opponerer mot det autoritære regimet si forståing av islam, er dei som lid aller mest.

Ser på tru som trussel

I Kasakhstan er kring 70 prosent av folket muslimar – dei fleste sunni. Kring ein fjerdepart reknar seg som kristne – dei fleste er ortodokse.

Det meir og meir autoritære regimet ser på religion som ein trussel, særleg når dei truande ikkje er sunni-muslimar eller ortodokse kristne.

Fleire islamistiske terroråtak vert nytta som påskot for å stramma til mot muslimar.

» På berre fire dagar var fire buddhistiske tempel øydelagde.

Religionslova stiller strenge krav til registrering. Regjeringa hindrar mange religiøse minoritetssamfunn i å registrera seg og finansierer dessutan «anti-seksten-tra» som fremjar intoleranse mot Jehovas Vitne, mot muslimar som ikkje høyrer til sunni-islam og mot evangeliske kristne.

Stefanusalliansen bad i mai appellvenene om å senda appell til den kasakhstanske ambassadøren i Oslo om 29 saker der muslimar er dømde for aktivitetar som berre var fredeleg utøving av trua. 18 sat då fengsla, 11 var sette fri på prøve. Muslimen Dadash Mazhenov er ein av fleire som har fått fengselsstraffer for å ha posta på nettet førelesingar av den muslimske teologistudenten Kuanysh Bashpayeh. Studenten kritiserer det statlege rådet for islam.

Ifølgje Yevgeni Zhovtis frå Kasakhstans Internasjonale Kontor for menneskerettar og rettstryggleik er det ingen prov for at Mazhenov har gjort noko ekstremistisk. Styresmaktene misbrukar vage paragrafar mot ekstremisme til å forfølgja medlemmar av religiøse minoritetar, seier Zhovtis.

Stefanusalliansens partner Forum 18 News Service, som dokumenterer angrep på trusfridommen i landa som høyrde til Sovjetunionen, har bede oss løfta fram saka.

Frå Kasakhstan kan vi elles melda at politiet i Taraz tok med seg antiterror-styrken då dei i februar gjennomførte ein razzia under to baptistiske bønemøte. Tre blei bøtelagde.

Øydelegg tempel

Kina held fram angrepet på uregistrerte og registrerte kyrkjer, med stenging og øydelegging og kyrkjebygg. Men presset rammar alle. Den kristne organisasjonen China Aid rapporterte nyleg også at over 5000 taoistiske tempel vart øydelagde på ein månad i februar og mars. Også buddhistiske tempel og moskear blir øydelagde.

I Jilin- og Liaoning-provinsane er meir enn 1200 Buddha-statuar fjerna. Eit buddhistisk tempel utanfor byen Jilia i Henan vart nekta registrering. Eigaren erstatta då Buddha-statuarane med statuar av Mao og to andre revolusjonære leiarar. No heiter det «Formann Mao Buddha-tempel».

15.-17. april var det religions-inspeksjon i delar av den sentrale Henan-provinsen. I landsbyen Baisha understreka dei mektige herrane at dei lokale styresmaktene måtte kjempa mot all «illegal aktivitet». Dei handlekraftige tok affære. På fire dagar vart fire buddhistiske tempel øydelagde, melder magasinet Bitter Winter.

I Kina rammar overgrepa alle som trur «feil».

Husk Søndag for de forfulgte!

Andre søndag i november – i år 10. november – brukes av flere og flere menigheter til å markere Søndag for de forfulgte. Stefanusalliansen bidrar gjerne med materiell og tips. I år vil vi rette søkelyset på Irak.

Nå før sommeren har vi en oppfordring til menigheter i Den norske kirke og alle frikirker: Sett av søndag 10. november – eller finn gjerne en annen søndag.

Misjon i Søndagsskolen

Stefanusalliansen og Søndagsskolen Norge har inngått samarbeid. Stefanusbarnas arbeid i Egypt skal være Søndagsskolens misjonsprosjekt i to år fra 1. januar 2020. Søndagsskolen formidler materiell til nær 800 lokale grupper.

Søndagsskolen engasjerer seg for Stefanusbarna i Egypt.

Korsvei og Baluba for Irak

Stefanusalliansen blir tungt til stede på årets Korsvei-festival i Seljord, hvor temaet er: «Håpet har et ansikt.» Korsveis Baluba-innsamling går i år til Irak, der Stefanusalliansens partnere Hope Center og Capni bidrar til gjenoppbyggingen. Slik kan Korsvei-deltakerne i sommer få være med på å gi håpet et ansikt i Irak.

Les mer om Stefanusalliansens arbeid i Irak *side 4-9*.

Du kan treffe hyggelige Stefanus-folk som disse ungdommene på Korsvei og Skjærgårds.

Nord-Korea-film på Skjærgårds

Stefanusalliansen blir å finne på Skjærgårds Music & Mission på Risøya med festivalstand og seminar. Filmen «Reddet – flukten fra Kims regime» skal vises torsdag 7. juli.

I engelsk utgave – «Saved» – fikk filmen prisen «Eyes wide open» under Inspired Faith Film Festival i Georgia i USA 18. mai.

Filmen var nominert som beste dokumentar på USAs største, kristne filmfestival, i Orlando i USA i mai. Den vant ikke, men visningen ga Stefanusalliansen en rekke nye kontakter og mulighet til å vise filmen på TV og streamingplattformer i USA. Den skal vises på flere festivaler i USA.

Tim Peters, Thea Haavet og Ed Brown i Orlando under filmfestivalen der.

Vil styrke kvinners trosfrihet

Mange kvinner nektes utdanning og jobb og når ikke fram i rettsapparatet – på grunn av sitt kjønn, sin tro eller begge deler. En idémyldring skal bidra til at myndigheter i ulike land sørger for å forbedre kvinners kår på disse feltene som er en del av FN's tusenårsmål. Stefanusalliansen gjennomførte i mai en av flere ekspertkonferanser i samarbeid med Dansk institutt for menneskerettigheter og utenriksdepartementene i Norge og Danmark. Det blir to konferanser til høsten. – Dette er ikke konferanser hvor vi skal fortelle andre hva vi driver med, men verksteder som folk med erfaring blir invitert til. Vi håper på konstruktive innspill som vi så kan presentere for FN neste år, sier generalsekretær Ed Brown.

Elisa Chavez fra Stefanusalliansen, Helene Fischer fra Open Doors og Ed Brown fra Stefanusalliansen innledet med rollespill.

Flere med i nettverk for trosfrihet

Det nordiske, tverrkirkelige nettverket for trosfrihet (Norforb) får flere medlemmer. Stefanusalliansen er med i nettverket der 'forb' er forkortelse for det engelske begrepet for trosfrihet – Freedom of Religion or Belief. Som leserne av Magasinet Stefanus er vel kjent med, har nettverket samarbeidet om den digitale læringsplattformen www.forb-learning.org. Interessen for den er sterkt økende internasjonalt. Stefanusalliansen får penger fra Utenriksdepartementet til å videreutvikle denne sammen med våre nordiske samarbeidspartnere.

Nettverket planlegger mer samarbeid om teamene trosfrihet og kjønn og trosfrihet og teologi. Vi håper på spennende initiativer. Fra Norge har Stefanusalliansen og Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke vært med til nå. I april kunne vi med stor glede ønske velkommen til Digni – paraplyorganisasjon for bistandsarbeidet til 20 norske misjonsorganisasjoner. Nå kan vi få enda større engasjement og samarbeid mellom flere norske organisasjoner i arbeidet for trosfrihet, og sammen påvirke norske myndigheter.

Bilde fra den digitale læringsplattformen for trosfrihet.

«Kors og ørken» – dagsretreat

Gunnar Lind, prest fra Sverige, har bodd i Egypt og samarbeidet med den koptiske kirken i flere tiår. Han har lang erfaring med å bruke iotakorset i retreat og sjelesorg. Stefanusalliansen arrangerer dagsretreat med Lind, med tid til refleksjon, bønn og praktiske øvelser. Den passer spesielt for kirkelige medarbeidere, men også andre som ønsker å lære av den koptiske tradisjonen.

Når: **16. september 2019**
Hvor: **Slora Gård, Ski**
Pris: **350,-** (inkl. lunsj, papyrus og boken om biskop Thomas)
Påmelding: **post@stefanus.no** (frist: 1. sept.)
For informasjon: **Tlf.: 23 40 88 00** eller **post@stefanus.no**

Torgeir Nevland er økonomi- og administrasjonssjef.

Glad når partnere lykkes

Torgeir Nevland har vært økonomi- og administrasjonssjef i 3,5 år. Han er gift og har 4 voksne barn.

– Jeg koordinerer budsjett og regnskap i samarbeid med øvrige ansatte og regnskapskontoret. En viktig rolle for oss i administrasjonsavdelingen er å sørge for hensiktsmessige systemer og rutiner og at alt flyter godt.

– *Hvorfor arbeider du her?*
– Jeg har i det meste av mitt voksne liv jobbet i bedrifter eller organisasjoner som har som formål å bedre forholdene for våre medmennesker. Vi i Norge er privilegert på de fleste områder, og vi har et ansvar for å støtte dem som trenger oss. Jeg drister meg til å gi en utfordring til leserne av Magasinet Stefanus: Det er mulig å engasjere seg for forfulgte og diskriminerte på flere måter, som ved å delta i vår appeltjeneste og bli del av givertjenesten.

– *Din største opplevelse i jobben?*
– Det er stort å få meldinger om at våre partnere lykkes – og når giverinntektene går opp. I fjor vinter fikk jeg dessuten møte flere partnere i Myanmar, blant andre studenter fra Chin Christian University. Stefanusalliansen har der støttet et nytt studietilbud i økonomi. Svært få av chinfolket får ta høyere utdanning. Det var flott å høre hvilke drømmer studentene har. Utdanningen gir håp om gode jobber for den enkelte, og de jeg snakket med, ønsket å tjene folket sitt.

Aung Ko Ko synes det er nyttig å få opplæring i funksjonshemmedes rettigheter. – Folk må få vite hvordan de kan stille myndighetene ansvarlig, sier han.

TROR PÅ ET BEDRE MYANMAR

De lever i et land der kunnskapen om menneskerettigheter mange steder er meget liten. Det skal 25 unge gjøre noe med.

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN, YANGON, MYANMAR

Ute kryper termometeret opp mot 35 grader denne marsdagen i Yangon, tidligere hovedstad og største by i Myanmar. Inne i et avkjølt hotellrom finner jeg 25 ivrige unge, fra ulike deler av landet. De står i ring og er i gang med en lek som skaper stort engasjement.

Stefanusalliansens mangeårige partner Equality Myanmar har et månedslangt kurs i menneskerettigheter som de kaller Training of Trainers – opplæring av kursholdere. Den kommende måneden består av undervisning, diskusjoner og refleksjon, før deltagerne skal holde egne menneskerettighetskurs rundt om i landet.

Tegnefilm om overgrep

Latteren senker seg blant kursdeltagerne, og stemningen blir mer alvorlig. Den erfarne kursholderen fra Equality Myanmar viser en tegnefilm om overgrep; det er krig, mennesker som flykter, natur og miljø som forgiftes av industri, og barn som må jobbe i stedet for å gå på skolen.

» Landran er et stort problem i Myanmar.

Aung Khaing Sein

Kursdeltagerne kjenner igjen eksemplene. «Der hvor jeg kommer fra, har mektige bedriftseiere tatt bøndernes jord for å drive eiendomsutvikling og industribygging», sier en deltager. En annen legger til: «Det samme skjedde i landsbyen jeg kommer fra. All jorda ble konfiskert, så folk var nødt til å rømme til Thailand eller Malaysia for å finne arbeid. De sliter med å finne arbeid og lever som illegale innvandrere».

– Landran er et stort problem i Myanmar i dag, konstaterer Aung Khaing Sein fra Yangon. Han jobber ved Myanmar nasjonale menneskerettighetsinstitutt, og arrangerer landsbymøter om menneskerettigheter i samarbeid med Equality Myanmar. – Det er veldig lavt kunnskapsnivå på landsbygda om hva menneskerettigheter er. Det er et stort behov for opplæring, slik at folk forstår at de kan kreve løsninger på problemene de møter i hverdagen.

Ny opplevelse

Equality Myanmar er anerkjent for å formidle kunnskap om menneskerettighetene på en kreativ måte gjennom deltagende pedagogikk og visuelle virkemidler, som film. For mange av deltagerne er dette en helt ny opplevelse, ettersom skolesystemet i Myanmar legger vekt på pugging og enveiskommunikasjon. Kursholderne vil at deltagerne skal tenke selv slik at kunnskap blir til handling.

Mange av kursdeltagerne har en klar idé om hvordan de kan bruke kunnskapen fra kurset i sitt arbeid. Aung Ko Ko (34) som sitter i rullestol, vil lære opp andre i funksjonshemmedes rettigheter, mens den romersk-katolske nonnen Charity som arbeider med enslige mødre, håper å utrette enda mer for kvinners og barns rettigheter.

De 25 har ulik etnisk og religiøs bakgrunn. Noen tilhører sårbare minoriteter. Men de deler et engasjement for å spre kunnskap om menneskerettighetene og rettighetenes betydning i folks liv. De har tro på endring og et bedre Myanmar.

Lek og moro er også en del av et kurs om menneskerettigheter.

Bli fast giver! RYGGRADEN I ARBEIDET FOR DE FORFULGTE

Regelmessige gaver er ryggraden i arbeidet for de forfulgte. En forutsigbar gaveinngang gjør det både enklere og billigere å planlegge organisasjonens innsats, samtidig som våre partnere kan være trygge på at midlene kommer.

Bli fast giver ved å registrere deg på minside.stefanus.no
Eller ta kontakt, så hjelper vi deg! Tlf. 23 40 88 00 / E-post: post@stefanus.no

Ditt engasjement er viktig!

Du kan:

BE

for mennesker, kirker, land og partnere. Få aktuelle bønneemner på e-post (ukentlig) eller i Magasinet Stefanus.

PROTESTERE

mot uretten sammen med over 5 000 appellvenner. Signer appellen med sms, så sender vi et appellbrev på dine vegne. Send sms ROP til 2377 (kr 20,- per appell).

GI

en gave. Støtten fra engasjerte givere er hovedinntektskilden til arbeidet for forfulgte kristne og trosfrihet for alle.

ENGASJERE

din menighet gjennom appelltjeneste, avtale om misjonsprosjekt, gudstjenester og opplegg for barn og ungdom.

LESE

vårt aktualitetsblad Magasinet Stefanus, som utgis syv ganger i året. Abonnementet er gratis. Bli abonnent – send sms MAGASIN til 2377.

Mer info og påmelding:

www.stefanus.no

stefanus
alliansen

sammen for de forfulgte

**'HVIS IS HADDE SKJØNT
HVOR BRA VI HADDE
DET AKKURAT I DAG,
SÅ VILLE DE HA GRÅTT,
SLIK VI GRÅT DA VI VAR
FANGENE DERES'**

– jesidi-jente på
Hope Center, Irak.

**IKKE GLEM OFRENE
FOR IS I IRAK!**

Les mer på giroen hva din gave kan utrette.

Gavekonto: 3000 14 57922, merk [IRAK]